

Ба 245 380

НАЙЯСНѢЙШАМУ ЯГО МИЛОСЬЦИ
 ГАСПАДАРУ ІМПЕРАТАРУ
 АЛЕКСАНДРУ МИКАЛАЈАВИЧУ,
 ПѢСНЯ ЗЪ ПАКЛОНАМЪ
 АДЪ ЛИТОВСКО-РУСИНСКАИ МУЖИЦКАИ ГРАМАДЫ.

Списавъ . . .

Винцесь Коротыньски.

Ба 245380

NAJJAŚNIÉJSZAMU JAHÓ MIŁÓŚCI
 PASPADARŪ IMPERÁ TARU
 ALEKSÁNDRU MIKAŁÁJA WICZU,
 PIÉŚNIA Z PAKŁÓNAM
 AD LITÓVSKO-RUSÍNSKAI MUŻÝCKAI HRAMÁDY.

S p i s a v

Vincés Korotyński.

Бел. 2005

Винце 1858

Дзяржаўная
 бібліятэка СССР
 імя У. І. Леніна

Гос.
 Публ.
 Библ.

НА ІЯСВІЙШАМУ ЯГО МІЛОСЬЦІ
ГАСПАДАРУ ІМПЕРАТАРУ
АЛЕКСАНДРУ МИХАЛАЯВИЧУ.

ПІСНЯ ЗЪ ПAKЛОНАМЪ.

АДЪ ЛИТОВСКО-РУСІНСКАИ МУЖЫЦКАИ ГРАМАДЫ.

Не бойся, малое стадо... Не пята ли птицъ цнїтся пїняема дѣ-
мъ? и ни едица отъ нихъ пїеть забвѣна предъ Богомъ... Не убійтеся
ѹбо: любагъ птицъ ѹши естѣ вы

Ев. св. Луки, гл. 12, лнч. 6, 7 и 32.

Вставаймо, братцы, да дзѣла, да дзѣла!
Зъ півначи пївень залонавъ крыломъ.
Нўже, кабъ живо работа насїбла, —
Вїслаць гасцїняць жовцянькимъ пяскомъ.
Дружно, грамадо, въ сердечнуй ахвоць,
Дўхамъ насїлки на плечы узьдзїнь!
Охъ! только пѹчу неспѹрно въ рабѹць.
Узыдзї намъ, сѹвняйко! прывядзї намъ дзїнь!

Бдучъ къ намъ, бдучъ дарагїя Гѹсьци:
Зямель ширѹкихъ Мѹцны ГАСПАДАРЪ,
Вѣрныя Слўжки пры Ягѹ Милѹсьци,
Дабра и шасѹця за Имъ дѹвгн шаръ.
Якъ хадзївъ Панъ Богъ на зѣмскуй дарѹць,
Кѹжынь славъ сѹвїту да зялѹну вїць.
Штожъ разасѹблямъ мы сваѣй ВСПАМОЉЪ?
Узыдзї намъ, сѹвняйко! скажы што рабїць!

Гдзѣ Ягó прѣймаѣ? чѣрная свѣтліца,
Залатѣхъ тканаѣ несудзіѣ намѣ Бѣгъ;
Што наймилѣйша — то мѣтка-зямліца,
Жѣвты пясѣчакѣ на яѣ палѣхъ:
Цябѣжѣ на плѣчахъ, зямля дарагаѣ,
Вѣлькаму ГѢСЬЦЮ пады пѣжкі пясѣ.
Охъ! да расѣю пясѣкѣ прамакаѣ.

Узыдзі намѣ, сѣвняйко! падбярѣ расѣ!

Зарѣ, зарѣца бяжѣць ужѣ зѣ неба;
Лѣбачкі звѣзды блискѣли жывѣй.
Зѣ Бѣгамѣ, братѣчки, канчаѣмо што трѣба!
Лѣгко на сѣрцу и вачѣмѣ свѣтлѣй.
Зарѣца каѣжа: вы Бѣжыя дзѣтки;
Звѣзды маргаѣюць: братѣмѣ стѣне паѣкъ....
Вотѣ тумѣнъ цѣмны рѣнуѣѣ на палѣткі.

Узыдзі намѣ, сѣвняйко! разганѣ тумѣнъ!

Бѣжаѣ сѣнце блискѣло на гаѣли,
Дзѣнькѣ вялѣло гуляѣць на дварѣ,
Шлѣ да насѣ пѣтанкі каѣѣ пѣць памагаѣли,
Тумѣнъ прагнаѣло, расѣ падыбярѣ.
И нашо СѢНЦЮ да насѣ прыбывѣѣѣ,
Дабрѣ и щаѣсьцѣ разсяѣѣѣ Іонѣ....

Здарѣѣ будзѣ, Вѣлкі ГАСПАДАРУ краѣ!

Здарѣѣ будзѣ, СѢВНЯЙКО! паклѣнѣ! о, паклѣнѣ!

NAJJAŚNIEJSZAMU JAHÓ MIŁOŚCI
HASPADARŮ IMPERÁ TARU
ALEKSÁNDRU MIKALÁ JAVICZU.

PIÉSNIA Z PAKLÓNAM
AD LITÓVSKO-RUSINSKAI MUŽÝCKAI HRAMÁDY.

Niebójiecie się, maluczka trzodo ... Izali pięciu wróblików nieprzedają za
dwa pieniążki? a jeden z nich niejest w zapamiętaniu przed Bogiem... A
przetoż się niebójiecie: drożsiście wy niżli wiele wróblów.

Ew. św. Luk. roz. XII., w. 6, 7 i 32.

Vstavájmo, brátecy, da dzieťa, da dzieťa!
Z póvnaczy piévién zaťópav kryťóm.
Núze, kab żyvo rabóta paspiéta,—
Výslać haściniac zóvciańkim piaskóm.
Družno, hramádo, v serdecznuj achvócie.
Ducham nasiťki na pléczy úzdzién!
Och! tólko nóczu niespórno v rabócie.
Uzydzi nam, sóvnajko! pryviadzi nam dzień!

Jédué k' nam, jédué darahija Hósci:
Ziamiél szyrókich Mócný HASPADAR,
Viérnyja Sťúzki pry JAHÓ MIŁOŚCI,
Dabrá i szczásčia za Im dóvhi szár.
Jak chadziv Pán Boh pa ziémiskuj darózie,
Kóžyn sláv svity da zialónu vié.
Sztóž razasciélam my svajój VSPAMÓZIE?
Uzydzi nam, sóvnajko! skazy szto rabić!

Hdzie JANÓ prýmiam? czórnaja światlica,
Załatých tkának niesudziv nam Bóh;
Szto najmiléjsza— to mátká - ziamlica,
Żóvty piasóczak na jajé palóch:
Ciabiéz na pléczach, ziamlá darahája,
Viélkamu HÓŚCIU pad nózki niasù.
Och! da rasóju piasók pramakája.
Uzydzi nam, sóvniajko! padbiarý rasù!

Zará, zarýca hiazýc užó z niéba,
Lùbaczki źviézdzy blisnùli żyviéj.
Z BÓHAM, bratóczki, kanczájmo szto tréha!
Lóhko na sércu i vaczám światlélj.
Zarýca káza: vy Bóżyja dziétki;
Żviézdzy marhájuc: brátam stánie pán...
Vot tumán ciómny rýnuv na palétki.
Uzydzi nam, sóvniajko! razhanì tumán!

Bózajo sónce blisnùło na háli,
Dzienkù vialéło hulác na dvaré,
Szlé da nas ptászki kab piéc pamaháli.
Tumán prahnáło, rasu padbiaré.
I nászo SÓNCO da nas prybyvája,
Dabró i szczásćio razsiavája Jón...
Zdaróv budź, Viélki HASPADARU krája!
Zdaróvo budź, SÓVNIAJKO! paklón! o, paklón!

Ба 245380

Дзяржаўная
бібліятэка ССР
імя У. І. Леніна

Печатать позволяется съ тѣмъ, чтобы по напечатаніи представлено было въ Цензурный Комитетъ законо-
венное число экземпляровъ. Вильно, 5 Сентября 1858 года. Цензоръ Павелъ Кукольникъ.

Вильно, въ Типографіи Осипа Завадзкаго.

